

พระราชกฤษฎีกา

เงินสวัสดิการเกี่ยวกับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๙

มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๑ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “ข้าราชการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหารตาม

กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร และข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งมาตรา ๖ และมาตรา ๖ ทวิ สิทธิการได้รับ พ.ช.ค. ให้เป็นดังนี้

(๑) ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเดือนละหนึ่งพันสามร้อยยี่สิบห้าบาท ทั้งนี้ เมื่อหักเงินเบิกลดเนื่องจากการปรับขึ้นเงินเดือน (ถ้ามี) ออกแล้ว ให้ได้รับ พ.ช.ค. ในอัตราเดือนละสี่ร้อยยี่สิบห้าบาท

(๒) ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างตั้งแต่เดือนละหนึ่งพันสามร้อยยี่สิบห้าบาท แต่ต่ำกว่าเดือนละหนึ่งพันสามร้อยเก้าสิบห้าบาท ทั้งนี้ เมื่อหักเงินเบิกลดเนื่องจากการปรับขึ้นเงินเดือน (ถ้ามี) ออกแล้ว ให้ได้รับ พ.ช.ค. ในอัตราเดือนละสามร้อยห้าสิบห้าบาท

(๓) ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างตั้งแต่เดือนละหนึ่งพันสามร้อยเก้าสิบห้าบาท แต่ต่ำกว่าเดือนละหนึ่งพันสี่ร้อยเจ็ดสิบห้าบาท ทั้งนี้ เมื่อหักเงินเบิกลดเนื่องจากการปรับขึ้นเงินเดือน (ถ้ามี) ออกแล้ว ให้ได้รับ พ.ช.ค. ในอัตราเดือนละสองร้อยแปดสิบห้าบาท

(๔) ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างตั้งแต่เดือนละหนึ่งพันสี่ร้อยเจ็ดสิบห้าบาท แต่ไม่เกินเดือนละหนึ่งพันเจ็ดร้อย

สามสิบบาท หักเงินเบิกลดเนื่องจากการปรับขึ้นเงินเดือน (ถ้ามี) ออกแล้ว ให้ได้รับ พ.ช.ค. ในอัตราเดือนละสองร้อยเจ็ดสิบบาท

(๕) ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างสูงกว่าเดือนละหนึ่งพันเจ็ดร้อยสามสิบบาท แต่ไม่เกินเดือนละสี่พันแปดร้อยบาท หักเงินเบิกลดเนื่องจากการปรับขึ้นเงินเดือน (ถ้ามี) ออกแล้ว ให้ได้รับ พ.ช.ค. ในอัตราเดือนละสองร้อยบาท

การคำนวณอัตราค่าจ้างรายวันหรือรายชั่วโมงเป็นรายเดือนเพื่อประโยชน์ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ทวิ ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งมีสิทธิได้รับ พ.ช.ค. ตามมาตรา ๕ แม้ถูกลดโทษตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ก็คงให้มีสิทธิได้รับ พ.ช.ค. ในอัตราที่กำหนดไว้สำหรับเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ข้าราชการหรือลูกจ้างนั้นเคยได้รับอยู่ก่อนถูกลดโทษ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดิลกสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการจ่ายเงินช่วยเหลือเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวให้เหมาะสมกับสภาวะค่าครองชีพปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้